

Des Duivels Oorkussen

Eerste druk, juni 2012
© 2012 K.A. Schoop

ISBN: 978-90-484-2451-1
NUR: 402

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer
www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

K.A. Schoop

Des Duivels Oorkussen

Anekedootesch eenes werkplekkes

Inhoudsopgave

Mijn Lijfspreuk: Ledigheid is Des Duivels Oorkussen	9
Inleiding	10
Generatie met Anarchistische Neigingen	12
Nieuwe Tijden	16
Fenomeen Werk	18
Hiërarchische Les	21
Denker	24
Werkverboden & Werkgeboden	26
Eigen Stijl	30
Werk Gigolo	36
Werk met Knipoog	38
Afsluiting Leerschool	41
Managerspad	43
Opleiding	47
Praktijk & Leiding	50
Schijnvrijheid	53
Herstart & Bedrijfsondergang	56
Eigen Management & Eigen Problemen	60
Weer Geluk	66
Anarchistische Start	70
Werk als Aangename Tijdsbesteding	73
Op Pad in Werktijd	76
Reizen & Uitjes in Werktijd	78
Organisatie Stuipe	80
Interne Onbalans	82
Laatste Optreden	87
Wegwezen & Kuierlatten	90
Laatste Ontslagverzoek	93
Tragikomedie	94
Vredestijd	96
Bijlage	100
Reorganisatie Gedonder	101
Collega's als Vrienden	104

Sfeermakers	109
Op Bezoek	111
Werknemer & Carrière	113
Gedreven Werker & de Vloek	116
Carrière Makers	119
Chaingang Managers	122
Werkvolk & Seks	124
Werkvee Vervoer	126
Auto	129
Kantoor OR	131
Bullshit Bingo	133
Kantoorgereedschap	134
Office Speak & Papier	136
Taalgebruik	139
Werkmaatschappij & Veranderingen	141
Hoger Management & Werktradities	144
Hoger Management & Marktwerking Gelul	146
Hoger Management & Oorzaak Crises	147

Mijn Lijfspreuk: Ledigheid is Des Duivels

Oorkussen

Door mijn van katholieken vergeven omgeving zijn, van jongs af aan, de grote christelijke dogma's en spreekwoorden er bij ingeramd.

Op mijn eiland Curaçao wemelde het van de katholieken.

Niet dat het veel heeft geholpen.

Op zich was de gedachte over ledigheid wel geweldig.

Vooral omdat hij kwam van de pastoor en die was zo lui als wat.

Zijn aanblik was genoeg om te weten wat een flauwekul dat dogma was.

Maar door hem weet ik dat ledigheid een kunst is, een soort mediteren zonder verdere verwachtingen, het uitvoering geven aan de hoogste gedachten, aan het niets.

Het verleent je een soort van immuniteit en je wordt nagenoeg ongrijpbaar.

Slechts weinigen is het gegund deze kunst openlijk te kunnen beoefenen, zonder te worden gehinderd door het onbegrip van de jaloerse niet ingewijden.

Wie in constante ledigheid wil verkeren, moet zo slim zijn het niet te tonen.

Inleiding

Met alle crisissen die nu gaande zijn en voorlopig schijnen te blijven, voelt het vreemd om mijn werkherinneringen op papier te zetten. Het begon allemaal in een voor mij erg leuke tijd. Een tijd die niet meer bestaat en die zo totaal anders was dan de huidige tijd en de huidige maatschappij.

Niet beter maar anders, zoals alle tijdvakken anders zijn. Mijn werkherinneringen beginnen zo'n 40 jaar geleden, in 1971. Er was werk in overvloed, tenminste, van kantoorwerk weet ik het wel zeker. Ja, ja kantoorwerk, want ik wilde echt wel op mijn kont zitten in een makkelijke stoel, aan een eigen bureau. Liefst met mooie meiden in de buurt. Dus, ik ging kantoorwerk doen.

Een deel van mijn carrièrepad was eigen keuze, een deel was noodzaak en een belangrijk deel overkwam me gewoon. Ik was vaak stomweg – in willekeurige volgorde – de juiste man, op het juiste moment, op de juiste plek. In mijn werkleven heb ik allerlei variaties en stadia van carrièreontwikkeling doorlopen.

Zo kon ik na een toevallige carrièreopbouw opeens tot de ontdekking komen dat het weer eens crisistijd was. Ik kwam dan op straat te staan. Het was allemaal voor niets geweest en ik moest weer gewoon opnieuw beginnen met het veiligstellen van mijn toekomst. Het ene jaar was ik het 'heertje' en een zeer gevierd man. Het volgende jaar was ik de lul en stond ik op straat. Ook voor mij gold dat ik mijn prachtige en geweldige statusbaan nog zo kon goed doen, als het bedrijf failliet ging kon ik mijn carrière in mijn reet steken en als er nog plaats voor was, ook nog mijn mooie grote lease auto.

De werkmoraal van begin jaren 70, toen ik begon met werken, is niet te vergelijken met nu. Het leven was toen in alle opzichten verschillend. Anders, minder gejaagd, makkelijker, gemoedelijker en in zekere zin eenvoudiger en zeer zeker minder gevaarlijk.

Een vrouw kon rustig 's avonds laat over straat. Mijn vrouw, mijn zus en hun vriendinnen deden dat elk weekend. Je werd niet voor een

dropie in elkaar geslagen. Ik ben van de generatie die rotzooi heeft geschopt bij de bruiloft van Beatrix. Ik kwam met een groep vrienden en vriendinnen ongewild, onvoorbereid en totaal onverwacht midden in de rellen terecht. We hebben meer dan eens een sprintje moeten trekken om geen klappen te krijgen. We hadden niet eens iets tegen Beatrix en vonden haar en Claus zelfs wel leuk. Het is die dag totaal, maar dan ook echt helemaal, uit de hand gelopen.

Het echte relschoppen deed een kleine groep.

De meeste jongeren zagen dit protest eigenlijk als een protest tegen het gezag, in de vorm van ouders, school, politie, politiek, enz. en het als een keurslijf ervaren gareel waarin ze ons probeerden te houden. Het was ook gewoon lekker relschoppen, zoals we dat wel vaker deden.

De oudere generatie, onze ouders dus, was gezagsgetrouw en had de gewoonte opdrachten zonder meer uit te voeren. Mijn generatie was eigenwijs, wars van gezag en zelfstandig, wij vroegen altijd naar het waarom. Als iets ons niet beviel, maakte niet uit wat, waren we snel op weg naar iets beters en leukers.

De moraal en de houding van toen heb ik nooit opgegeven. Wel heb ik het in de loop der jaren steeds meer moeten camoufleren, verhullen en anders moeten verpakken.

Dit verhaal is mijn persoonlijke kijk op het fenomeen werk en alles wat daar volgens mij mee te maken heeft. Het gaat dus vooral over hoe ik met werk heb leren leven en hoe ik het werk, vooral de laatste twintig jaren, op een gunstige en plezierige wijze heb kunnen benutten voor een prettig werkleven.

Jullie, de lezers, zullen het niet altijd en met alles met me eens zijn.

Dat maakt niets uit, het is en blijft mijn verhaal¹.

1 Mijn verhaal is geredigeerd door vrienden en ex-collega's. Dat betekent dat er nog taalvouten en freemde zin constructies in voor kunnen komen. Hier heb ik express voor gekozen. Niet zeuren en gewoon doorlezen.

De meeste mensen zijn gewend aan dikke stukken en rapporten met de nodige taalfouten en onzinzinnen.